

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 603

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 iulie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
258.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național.....	2-8
871.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național.....	8
★		
296.	— Lege pentru ratificarea Acordului dintre România și Republica Ungară în domeniul securității sociale, semnat la București la 20 octombrie 2005.....	9
Acord	între România și Republica Ungară în domeniul securității sociale.....	9-16
922.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre România și Republica Ungară în domeniul securității sociale, semnat la București la 20 octombrie 2005.....	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 26 aprilie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezenta ordonanță reglementează regimul juridic general al descoperirilor și al cercetării arheologice, precum și protejarea patrimoniului arheologic, parte a patrimoniului cultural național.“

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) În înțelesul prezentei ordonanțe:

a) *regimul juridic general al descoperirilor și al cercetării arheologice* cuprinde ansamblul de măsuri juridice, administrative, financiar-fiscale și tehnice menite să asigure prospectarea, identificarea, decopertarea, inventarierea, conservarea și restaurarea, asigurarea pazei, întreținerea și punerea în valoare a bunurilor arheologice, precum și a terenurilor în care se găsesc acestea, în vederea cercetării sau, după caz, clasării acestora ca bunuri culturale mobile ori ca monumente istorice;

b) *patrimoniul arheologic* reprezintă ansamblul bunurilor arheologice care este format din:

1. siturile arheologice înscrise în Repertoriul arheologic național, cu excepția celor distruse ori dispărute, și siturile clasate în Lista monumentelor istorice, situate suprateran, subteran sau subacvatic, ce cuprind vestigii arheologice: așezări, necropole, structuri, construcții, grupuri de clădiri, precum și terenurile cu potențial arheologic reperat, definite conform legii;

2. bunurile mobile, obiectele sau urmele manifestărilor umane, împreună cu terenul în care acestea au fost descoperite;

c) prin *cercetare arheologică* se înțelege ansamblul de măsuri având caracter științific și tehnic, menite să asigure prospectarea, identificarea, decopertarea prin săpături arheologice, investigarea, recoltarea, înregistrarea și valorificarea științifică, inclusiv publicarea, patrimoniului arheologic;

d) *cercetările arheologice sistematice* sunt cercetările de întindere și durată, executate conform unui proiect de cercetare multianual;

e) *cercetările arheologice preventive* sunt:

1. determinate de lucrările de construire, modificare, extindere sau reparare privind căi de comunicație, dotări tehnico-edilitare, inclusiv subterane și subacvatic, excavări, exploatarea de cariere, construcția de rețele magistrale, amenajări pentru îmbunătățiri funciare, rețele de telecomunicații, amplasarea de relee și antene de telecomunicații, lucrări de cercetare și de prospectare a terenurilor — foraje și excavări — necesare în vederea efectuării studiilor geotehnice, amplasarea balastierelor și a sondelor de gaze și petrol, precum și orice alte lucrări care afectează suprafața solului și subsolul, în zonele cu patrimoniu arheologic reperat, indiferent dacă se execută în intravilanul sau extravilanul localităților și indiferent de forma de proprietate a terenului;

2. întreprinse în zonele cu patrimoniu arheologic cunoscut și cercetat, precum și cele care sunt determinate de lucrările de restaurare parțială sau totală a monumentelor istorice, desfășurate potrivit legislației în vigoare privitoare la protejarea monumentelor istorice;

f) prin *descoperire arheologică* se înțelege evidențierea, prin intermediul săpăturilor arheologice, a vestigiilor, obiectelor și urmelor manifestărilor umane, care constituie mărturii ale epocilor și civilizațiilor dispărute;

g) prin *descoperire arheologică întâmplătoare* se înțelege evidențierea de bunuri de patrimoniu arheologic ca urmare a acțiunii factorilor naturali sau a acțiunilor umane, altele decât cercetarea arheologică atestată;

h) prin *zonă cu patrimoniu arheologic cunoscut și cercetat* se înțelege terenul în care, ca urmare a cercetării arheologice, au fost descoperite bunuri din categoria celor prevăzute la lit. b);

i) prin *sit arheologic declarat zonă de interes național* se înțelege zona de interes arheologic prioritar care se instituie asupra teritoriului ce cuprinde siturile arheologice ale căror cercetare științifică, protejare și punere în valoare sunt de importanță excepțională pentru istoria și cultura

națională, prin mărturiile materiale, bunurile mobile sau imobile care fac parte ori sunt propuse să facă parte din categoria *Tezaur al patrimoniului cultural național mobil* sau, după caz, din categoria monumentelor istorice aflate în Lista patrimoniului mondial;

j) prin *zonă cu patrimoniu arheologic reperat* se înțelege terenul delimitat conform legii, în care urmează să se efectueze cercetări arheologice pe baza informațiilor sau a studiilor științifice care atestă existența subterană ori subacvatică de bunuri de patrimoniu arheologic, susceptibile să facă parte din patrimoniul cultural național; până la finalizarea cercetării arheologice și luarea măsurilor corespunzătoare de protecție și punere în valoare a descoperirilor arheologice, zonele de protecție a siturilor arheologice sau istorice, instituite conform legii, sunt totodată și zone cu potențial arheologic reperat;

k) prin *zonă cu potențial arheologic evidențiat întâmplător* se înțelege terenul în care existența bunurilor de patrimoniu arheologic s-a evidențiat, în mod neprevăzut, ca urmare a:

1. acțiunilor umane, altele decât cercetarea arheologică atestată, cum ar fi: lucrări de construcții, lucrări de prospecțiuni geologice, inclusiv teledetectie, lucrări agricole, precum și alte tipuri de lucrări și cercetări efectuate subteran sau subacvatic;

2. acțiunilor factorilor naturali, cum ar fi: seisme, alunecări de teren, inundații, eroziunea solului și altele, și în cazul cărora este necesară o cercetare arheologică în vederea înregistrării și valorificării științifice a acestora.

(2) Cercetările arheologice preventive sunt parte componentă a strategiilor de dezvoltare durabilă, economico-socială, turistică, urbanistică și de amenajare a teritoriului, la nivel național și local.

(3) Normele privind procedurile și standardele arheologice se instituie prin ordin al ministrului culturii și cultelor în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe și se aplică tuturor tipurilor de cercetări arheologice.

(4) Toate etapele cercetării arheologice sunt parte integrantă a activității de cercetare științifică, așa cum este definită de legislația în domeniu.

(5) Toate etapele cercetării arheologice, constând în inventariere, diagnostic, săpătură, supraveghere și intervenții asupra materialului arheologic, vor fi întreprinse folosindu-se toate acele metode, tehnici și practici specifice, considerate necesare pentru a obține maximum de informații referitoare la patrimoniul arheologic din zona cercetată.

(6) Toate etapele cercetării arheologice se realizează numai pe baza unui proiect aprobat de Comisia Națională de Arheologie și se vor finaliza prin rapoarte ce cuprind datele esențiale pentru justificarea metodei și tehnicilor folosite, a resurselor utilizate, precum și a concluziilor la care s-a ajuns.

(7) Etapele de diagnostic, săpătură sau supraveghere arheologică pot fi necesare în următoarele cazuri:

a) punerea în practică a unui proiect de cercetare arheologică sistematică;

b) ca parte a unui studiu de impact asupra mediului, în condițiile prevăzute de legislația privind protecția mediului;

c) ca urmare a unei preconizate intervenții asupra solului, care poate reprezenta o amenințare pentru potențialul arheologic al unei zone delimitate sau al unui sit arheologic;

d) ca parte a fazelor de realizare și avizare a documentațiilor urbanistice, în cadrul legal stabilit de documentațiile de urbanism naționale, regionale, locale și/sau în stadiul elaborării acestora;

e) ca urmare a unor procese naturale care pun în evidență bunuri de patrimoniu arheologic;

f) ca urmare a unor acțiuni umane, altele decât cercetarea arheologică, și a lucrărilor prevăzute la art. 6;

g) în cazul elaborării de planuri investiționale și de dezvoltare inițiate la nivel privat, local, regional, național sau internațional.

(8) Etapele cercetării arheologice pot fi inițiate sau desfășurate ca urmare a cererii unei persoane fizice ori juridice de drept public sau privat.

(9) Cercetarea arheologică prealabilă este obligatorie în toate cazurile de emitere a acordurilor de mediu pentru zone cu patrimoniu arheologic, constituind unica modalitate de identificare, descriere și evaluare a efectelor directe și indirecte ale proiectelor investiționale asupra patrimoniului arheologic.

(10) Emiterea acordului de mediu se face numai după emiterea avizului Ministerului Culturii și Cultelor, pentru aplicarea principiului conservării integrate.

(11) Costurile cercetărilor arheologice necesare acordului de mediu sunt în sarcina titularului de investiție.

(12) Evaluarea rezultatelor cercetării arheologice, concretizată în raportul arheologic elaborat conform standardelor în vigoare, stă la baza stabilirii statutului juridic de protejare a descoperirilor arheologice sau, după caz, a descărcării de sarcină arheologică a zonei.

(13) Zona cu patrimoniu arheologic evidențiat întâmplător se delimitează în jurul locului descoperirii arheologice întâmplătoare, după caz, astfel:

a) pe toată suprafața terenului care face obiectul autorizării de construire;

b) pe o rază de 50 de metri față de locul descoperirii, în cazul în care descoperirea s-a făcut ca urmare a lucrărilor agricole sau a altor lucrări care nu au nevoie de autorizație de construire;

c) pe toată suprafața terenului afectat de acțiunea factorilor naturali.“

3. La articolul 3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Cercetarea arheologică se realizează, în condițiile prezentei ordonanțe, de către personalul de specialitate atestat și înregistrat în Registrul arheologilor, conform prevederilor Regulamentului săpăturilor arheologice din România, precum și cu respectarea normelor privind standardele și procedurile arheologice și în acord cu principiile Codului deontologic al arheologilor din România.“

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Bunurile de patrimoniu arheologic sunt parte integrantă a patrimoniului cultural național și pot fi clasate și protejate drept bunuri de patrimoniu cultural național mobil, drept situri arheologice sau ca monumente istorice, conform legii.

(2) Descoperirile de vestigii arheologice sau de bunuri mobile din categoria celor care fac obiectul clasării în patrimoniul cultural național mobil, realizate ca urmare a cercetărilor arheologice, se anunță de către titularul autorizației de cercetare serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de 72 de ore.

(3) Bunurile mobile, descoperite în condițiile prevăzute la alin. (2), revin de drept instituțiilor participante la cercetare, conform protocolului încheiat între părți și conform standardelor și procedurilor arheologice.

(4) Descoperirile arheologice întâmplătoare se anunță, în termen de cel mult 72 de ore, primarului localității de către persoana descoperitoare, proprietarul ori titularul dreptului de administrare a terenului în cauză.“

5. La articolul 5, alineatele (1), (5), (6), (13), (15) și (16) vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Prin *protejarea bunurilor de patrimoniu arheologic și a terenurilor* din zonele definite la art. 2 alin. (1) lit. j) și k) se înțelege adoptarea măsurilor științifice, administrative și tehnice care urmăresc păstrarea vestigiilor descoperite întâmplător sau ca urmare a cercetării arheologice până la clasarea bunurilor respective ori până la finalizarea cercetării arheologice, prin instituirea de obligații în sarcina proprietarilor, administratorilor sau titularilor de alte drepturi reale asupra terenurilor care conțin ori au conținut bunurile de patrimoniu arheologic respective, precum și prin reglementarea sau interzicerea oricăror activități umane, inclusiv a celor autorizate anterior.

(5) Certificatul de descărcare de sarcină arheologică, prevăzut la alin. (3), este emis de serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, cu obligația acestora de înștiințare a direcției de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de 10 zile.

(6) Cercetările arheologice preventive și supravegherea arheologică sunt obligatorii în cadrul proiectelor de restaurare; supravegherea arheologică este inclusă în

devizul constructorului, urmând ca decontarea să se realizeze pe baza raportului de cercetare întocmit de arheolog.

(13) Accesul cu detectoare de metal și utilizarea lor în situri arheologice, în zonele de interes arheologic prioritar și în toate zonele cu patrimoniu arheologic reperat sunt permise numai pe baza autorizării prealabile emise de Ministerul Culturii și Cultelor.

(15) Autorizarea lucrărilor de construire sau de desființare din zonele cu patrimoniu arheologic se aprobă numai pe baza și în conformitate cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor.

(16) În cazul zonelor cu patrimoniu arheologic evidențiat întâmplător, în condițiile prevederilor alin. (8), până la descărcarea de sarcină arheologică, autorizarea de construire se suspendă sau, după caz, primarul localității dispune întreruperea oricărei alte activități, în conformitate cu avizul serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, și se instituie regimul de supraveghere sau săpătură arheologică.“

6. La articolul 6, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Instituțiile organizatoare pot folosi și alți specialiști pentru efectuarea de cercetări, studii sau alte lucrări, care își vor desfășura activitatea pe bază de contract încheiat în condițiile Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare; contractul conține clauze cu privire la termenul de predare a raportului de cercetare, precum și cu privire la cesionarea dreptului de autor asupra rezultatelor științifice ale cercetării, studiului sau lucrării efectuate.“

7. La articolul 6, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) În vederea emiterii certificatului prevăzut la art. 5 alin. (5), pentru siturile aflate în zone de interes arheologic prioritar, siturile clasate în grupa A din Lista monumentelor istorice și pentru toate investițiile, cu excepția locuințelor particulare aflate în alte zone, rapoartele de cercetare se trimit spre aprobare Comisiei Naționale de Arheologie.

(6) Certificatele de descărcare de sarcină arheologică emise în lipsa aprobării Comisiei Naționale de Arheologie sunt nule de drept.“

8. La articolul 7, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) stabilirea, prin studiul de fezabilitate al investiției și prin proiectul tehnic, a măsurilor ce urmează să fie detaliate și a necesarului de fonduri pentru cercetarea preventivă sau supravegherea arheologică, după caz, și protejarea patrimoniului arheologic sau, după caz, descărcarea de sarcină arheologică a zonei afectate de lucrări și aplicarea acestor măsuri;“.

9. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și oficiile din subordinea sa au obligația să includă zonele de patrimoniu arheologic reperat, pe baza Repertoriului arheologic național, în planurile cadastrale și în hărțile topografice; lista cuprinzând aceste zone se preia de la serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Zonele cu patrimoniu arheologic reperat, înregistrate în Repertoriul arheologic național, se includ în cadastrul de specialitate al zonelor protejate naturale și construite.

(3) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și oficiile din subordinea sa au obligația să furnizeze la cerere, cu titlu gratuit, pe orice tip de suport, documentele necesare Ministerului Culturii și Cultelor și serviciilor sale deconcentrate, pentru realizarea Listei monumentelor istorice și a Repertoriului arheologic național.“

10. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Bunurile mobile rezultate în urma descoperirilor arheologice întâmplătoare vor fi predate de către descoperitor, în termen de maximum 72 de ore, serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor.“

11. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — În domeniul protejării patrimoniului arheologic Ministerul Culturii și Cultelor îndeplinește, direct sau prin instituțiile sale subordonate, următoarele atribuții:

a) asigură aplicarea strategiei naționale, elaborarea normelor și metodologiilor specifice și urmărește respectarea prevederilor legale din domeniu;

b) asigură îndeplinirea angajamentelor referitoare la protecția patrimoniului arheologic la care România este parte, asumate prin convențiile internaționale referitoare la protecția patrimoniului arheologic la care România este parte;

c) reprezintă statul în relația cu proprietarii imobilelor, terenurilor sau ai construcțiilor din zonele cu patrimoniu arheologic și din zonele în care se evidențiază descoperiri arheologice;

d) eliberează autorizația de săpătură arheologică sistematică, prin compartimentul său de specialitate, în urma consultării Comisiei Naționale de Arheologie;

e) eliberează autorizațiile de diagnostic, săpătură arheologică preventivă și supraveghere arheologică, prin compartimentul său de specialitate, în condițiile prezentei ordonanțe;

f) actualizează standardele și procedurile arheologice și urmărește respectarea acestora și a Regulamentului săpăturilor arheologice din România;

g) instituie, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, modelele ștampilelor, ale cererilor de autorizație, ale

autorizațiilor, certificatelor, avizelor și fișelor tehnice necesare cercetării arheologice;

h) elaborează metodologia de planificare, executare și control privind săpăturile preventive, care se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

i) elaborează metodologia de selectare a proiectelor arheologice în vederea finanțării;

j) stabilește un sistem de norme, pe baza căruia se realizează devizele estimative și un model de contract pentru fiecare tip de cercetare arheologică, ce se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

k) administrează baza de date care alcătuiește Repertoriul arheologic național;

l) administrează baza de date cuprinzând Registrul arheologilor și asigură actualizarea acestuia;

m) finanțează sau cofinanțează, împreună cu autoritățile și instituțiile publice, cu persoanele fizice ori juridice de drept privat interesate, cercetarea patrimoniului arheologic, conform strategiei proprii în acest domeniu;

n) asigură editarea și publicarea anuală de către Comisia Națională de Arheologie a Cronicii cercetărilor arheologice, precum și a altor publicații de specialitate;

o) organizează și finanțează anual sesiunea națională de rapoarte arheologice.“

12. La articolul 13, partea introductivă și literele a) și d) vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor îndeplinesc, în domeniul protejării patrimoniului arheologic, următoarele atribuții:

a) urmăresc respectarea autorizației de săpătură arheologică, a Regulamentului săpăturilor arheologice și a standardelor și procedurilor arheologice în unitatea administrativ-teritorială de competență;

d) emit Certificatul de descărcare de sarcină arheologică, conform prevederilor prezentei ordonanțe;“.

13. La articolul 14, alineatele (1), (3) și (6) vor avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Comisia Națională de Arheologie funcționează ca organism științific de specialitate, fără personalitate juridică, cu rol consultativ în domeniul patrimoniului arheologic, pe lângă Ministerul Culturii și Cultelor.

(3) Comisia Națională de Arheologie propune aprobarea, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, a programelor naționale de cercetare, a metodologiilor, a normativelor și a reglementărilor tehnico-științifice din domeniul cercetării arheologice.

(6) Secretarul Comisiei Naționale de Arheologie este numit prin ordin al ministrului culturii și cultelor din cadrul

compartimentului de specialitate din structura Ministerului Culturii și Cultelor.”

14. La articolul 15, alineatul (1) și partea introductivă a alineatului (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Componenta nominală a Comisiei Naționale de Arheologie este aprobată prin ordin al ministrului culturii și cultelor, dintre specialiștii în domeniu, propuși în conformitate cu prevederile prezentului articol.

(2) Membrii Comisiei Naționale de Arheologie au un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit consecutiv o singură dată, și sunt propuși conform metodologiei stabilite prin ordin al ministrului culturii și cultelor, de către:”

15. La articolul 15, alineatul (3) se abrogă.

16. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Comisia Națională de Arheologie are următoarele atribuții:

a) elaborează strategia națională în domeniul cercetării arheologice;

b) propune avizarea planului anual al cercetărilor arheologice sistematice din România;

c) propune avizarea proiectelor de cercetare arheologică;

d) propune avizarea normelor și metodologiilor din domeniul cercetării arheologice;

e) elaborează metodologia de atestare a instituțiilor care au dreptul de a efectua cercetări arheologice, în vederea evitării oricărui conflict de interese;

f) elaborează și actualizează Regulamentul săpăturilor arheologice;

g) analizează solicitările cu privire la eliberarea autorizațiilor de săpături arheologice sistematice, indiferent de sursa lor de finanțare;

h) elaborează metodologia de clasare a siturilor arheologice în Lista monumentelor istorice, care se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

i) propune clasarea siturilor arheologice;

j) stabilește criteriile și avizează atestarea specialiștilor și experților din domeniul cercetării arheologice, înscrși în Registrul arheologilor;

k) propune avizarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, care cuprind situri arheologice clasate în categoria A a Listei monumentelor istorice sau zone cu patrimoniu arheologic reperat;

l) propune avizarea studiilor de fundamentare pentru definirea, instituirea și delimitarea zonelor protejate care cuprind patrimoniul arheologic;

m) formulează prioritățile cercetării arheologice în vederea alocării sumelor necesare de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Cultelor, conform criteriilor stabilite prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

n) propune Ministerului Culturii și Cultelor sau autorităților administrației publice locale achiziționarea de terenuri cu bunuri de patrimoniu arheologic;

o) analizează contestațiile din domeniul său de competență;

p) propune avizarea programelor de pregătire a specialiștilor și a planurilor de specializare în domeniul cercetării arheologice;

r) reprezintă România în cadrul organismelor internaționale de specialitate similare;

s) propune avizarea proiectelor cercetărilor arheologice efectuate de misiunile arheologice române pe teritoriul altor state, precum și protocoalele de colaborare cu parteneri străini privind cercetări arheologice din România;

ș) propune actualizarea Listei cuprinzând siturile arheologice de interes prioritar;

t) îndeplinește și alte atribuții din domeniu, în condițiile legii.”

17. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Repertoriul arheologic național este administrat de Ministerul Culturii și Cultelor, potrivit regulamentului aprobat prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(2) Institutul de Memorie Culturală asigură administrarea bazelor de date privind inventarierea informatizată a patrimoniului arheologic, prin Repertoriul arheologic național.

(3) Toate drepturile asupra datelor privind patrimoniul arheologic aparțin de drept Ministerului Culturii și Cultelor, care reglementează modul lor de utilizare.

(4) Repertoriul arheologic național cuprinde date științifice, cartografice, topografice, imagini, planuri, precum și orice alte informații privitoare la:

a) zonele cu potențial arheologic cunoscut și cercetat, zonele cu potențial arheologic cunoscut și necercetat, precum și zonele al căror potențial arheologic devine cunoscut întâmplător sau ca urmare a cercetărilor arheologice preventive;

b) monumentele, ansamblurile și siturile istorice în care s-au efectuat sau sunt în curs de desfășurare cercetări arheologice;

c) informații științifice privind bunurile mobile descoperite în zonele sau la monumentele istorice prevăzute la lit. a) și b);

d) situri arheologice distruse sau dispărute.”

18. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — Monumentele, ansamblurile și siturile arheologice clasate în Lista monumentelor istorice, în grupa A sau B, se înscriu și în Repertoriul arheologic național.”

19. La articolul 19, literele b), f) și g) vor avea următorul cuprins:

„b) asigură protejarea patrimoniului arheologic rezultat ca urmare a cercetărilor arheologice sistematice sau preventive și a descoperirilor arheologice întâmplătoare, aflate în domeniul public ori privat al unităților administrativ-teritoriale respective, alocând resurse financiare în acest scop;

.....

f) aprobă documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism, în conformitate cu avizele de specialitate ale Ministerului Culturii și Cultelor, și elaborează sau modifică astfel de documentații în scopul stabilirii de măsuri de protejare a patrimoniului arheologic evidențiat întâmplător ori ca urmare a cercetărilor arheologice preventive, potrivit legii;

g) colaborează cu serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, transmițând acestora informații actualizate cu privire la cererile de autorizare de construire în zonele de patrimoniu arheologic reperat;“.

20. La articolul 19, după litera f) se introduce o nouă literă, litera f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) eliberează autorizația de construire și desființare numai pe baza și în conformitate cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor, pentru lucrări în zone cu patrimoniu arheologic cunoscut și cercetat, descoperit întâmplător sau de interes arheologic prioritar;“.

21. La articolul 20, literele a) și c) vor avea următorul cuprins:

„a) dispune suspendarea autorizației de construire și oprirea oricăror lucrări de construire sau de desființare de construcții, în situația descoperirii de vestigii arheologice ori de alte bunuri pentru care s-a declanșat procedura de clasare, anunță în cel mai scurt timp serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor și organizează paza descoperirilor arheologice întâmplătoare;

.....
c) asigură paza și protecția descoperirilor arheologice aflate în proprietate publică, apărute ca urmare a cercetărilor sistematice sau preventive, semnalând de urgență serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor orice nerespectare a legii.“

22. La articolul 21, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Cheltuielile necesare în vederea elaborării planurilor de management, a cercetărilor arheologice, conservării, restaurării și punerii în valoare a siturilor din zonele de interes arheologic prioritar se pot asigura, prin cofinanțare, în condițiile legii, din bugetele autorităților administrației publice locale pe al căror teritoriu se află aceste situri.“

23. La articolul 22, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Avizarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului pentru zonele de interes arheologic prioritar se face de către Ministerul Culturii și Cultelor.“

24. Articolul 23 se abrogă.

25. La articolul 24, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Ca urmare a protecției speciale a siturilor arheologice înscrise în Repertoriul arheologic național, în condițiile prevăzute la art. 22, proprietarii sau arendașii, persoane fizice ori juridice de drept privat, sunt îndreptățiți

la plata unor despăgubiri pentru veniturile agricole nerealizate pe terenurile care fac obiectul săpăturilor arheologice pentru perioada în care se desfășoară acestea, în cuantumurile și în condițiile stabilite prin metodologia aprobată prin hotărâre a Guvernului.“

26. Articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Efectuarea oricăror lucrări care pot afecta siturile arheologice, în absența certificatului de descărcare de sarcină arheologică, se consideră distrugere a monumentelor istorice și se pedepsește potrivit prevederilor legii penale.

(2) Echipa de cercetători care își desfășoară activitatea într-o localitate are obligația de a salubritza locul în timpul și la finalizarea lucrării.“

27. La articolul 27, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Accesul cu detectoare de metale și utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizarea prealabilă prevăzută la art. 5 alin. (13), constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani și confiscarea detectoarelor.“

28. La articolul 29 alineatul (1), literele a)—i) vor avea următorul cuprins:

„a) desfășurarea, fără autorizația emisă în condițiile prezentei ordonanțe, de cercetări arheologice, precum și a oricăror alte activități care afectează integritatea sau pun în pericol conservarea patrimoniului arheologic, cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei;

b) neanunțarea descoperirilor arheologice prevăzute la art. 4 alin. (2), de către titularul autorizației de cercetare, cu amendă de la 2.500 lei la 10.000 lei;

c) neanunțarea de către persoanele prevăzute la art. 4 alin. (4), în termenul stabilit de prezenta ordonanță, a descoperirilor arheologice întâmplătoare, cu amendă de la 2.000 lei la 50.000 lei și confiscarea bunurilor descoperite;

d) încălcarea prevederilor art. 7 lit. a) și b), cu amendă de la 25.000 lei la 75.000 lei;

e) nerespectarea avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau emiterea autorizației de construire în absența acestui aviz pentru lucrările de construire sau de desființare din zonele cu patrimoniu arheologic reperat, cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei;

f) neîndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 13 lit. a) și c), cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei;

g) deținerea de detectoare de metale, fără autorizația prevăzută la art. 5 alin. (10), cu amendă de la 25.000 lei la 75.000 lei și confiscarea detectoarelor;

h) deținerea de detectoare de metale, fără avizul prevăzut la art. 5 alin. (12), cu amendă de la 25.000 lei la 75.000 lei și confiscarea detectoarelor;

i) încălcarea prevederilor art. 9 alin. (1) și ale art. 24 alin. (1), cu amendă de la 5.000 lei la 25.000 lei.“

29. La articolul 30, alineatul (1) litera a) și alineatul (2) vor avea următorul cuprins:

„a) specialiștii serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor;

.....
(2) Contravențiile prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a), b) și i) se constată, iar sancțiunea se aplică de către specialiștii serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, de către primar, respectiv de primarul general al municipiului București, sau de președintele consiliului județean, precum și de către împuterniciții acestora.“

30. După articolul 32 se introduce un nou articol, articolul 33, cu următorul cuprins:

„Art. 33. — Neanunțarea descoperirilor arheologice prilejuite de lucrările de construire ori de desființare constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă de la 4.000 lei la 80.000 lei.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 23 iunie 2006.
Nr. 258.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 43/2000 privind protecția
patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice
ca zone de interes național**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 22 iunie 2006.
Nr. 871.

Art. II. — Pentru aplicarea principiului conservării integrate a patrimoniului arheologic și pentru integrarea în politicile naționale și locale de protejare a mediului, Ministerul Culturii și Cultelor elaborează, împreună cu Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și cu Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Metodologia aprobării cercetărilor arheologice din zonele naturale protejate și parcurile naționale și naturale, care se aprobă prin ordin comun al celor trei miniștri și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Prima listă cuprinzând zonele de interes arheologic prioritar va fi elaborată în cel mult 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. IV. — Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru ratificarea Acordului dintre România și Republica Ungară în domeniul securității sociale, semnat la București la 20 octombrie 2005

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre România și Republica Ungară în domeniul securității sociale, semnat la București la 20 octombrie 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 7 iulie 2006.
Nr. 296.

A C O R D

între România și Republica Ungară în domeniul securității sociale

România și Republica Ungară, denumite în continuare *părți contractante*, dorind să reglementeze și să dezvolte relațiile dintre cele două state în domeniul securității sociale, au convenit asupra următoarelor:

PARTEA I

Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Definiții

(1) În scopul aplicării prezentului acord:

1. *teritoriu* desemnează:

- pentru România, teritoriul României;
- pentru Republica Ungară, teritoriul Republicii Ungare;

2. *cetățean* desemnează:

— pentru România, persoana fizică care este cetățean al României, în conformitate cu normele juridice privind cetățenia;

— pentru Republica Ungară, persoana fizică considerată cetățean al Republicii Ungare, în conformitate cu normele juridice privind cetățenia;

3. *legislație* desemnează legile și dispozițiile care reglementează domeniile și sistemele de securitate socială prevăzute la art. 2;

4. *autoritate competentă* desemnează:

— pentru România, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Sănătății sau alte autorități responsabile pentru domeniile de securitate socială reglementate de legislația prevăzută la art. 2;

— pentru Republica Ungară, ministerele, respectiv alte autorități responsabile pentru sistemele de securitate socială reglementate de legislația prevăzută la art. 2;

5. *instituție* desemnează organismul sau autoritatea responsabilă cu aplicarea legislației prevăzute la art. 2;

6. *instituție competentă* desemnează instituția la care persoana este asigurată în momentul solicitării prestației sau de la care are sau ar avea dreptul la prestații, dacă ar avea domiciliul pe teritoriul părții contractante unde este situată această instituție;

7. *organisme de legătură* semnifică organismele desemnate de autoritățile competente să realizeze legăturile directe pentru aplicarea acordului;

8. *domiciliu* desemnează locul de ședere obișnuită;

9. *reședință* desemnează locul de ședere temporară;

10. *perioade de asigurare* desemnează perioadele de contribuție și perioadele asimilate acestora, considerate ca atare de legislația fiecărei părți contractante;

11. *prestații în bani* desemnează pensiile și prestațiile în bani, precum și sporurile, majorările, suplimentele și corecțiile acestora, acordate conform legislației aplicabile;

12. *prestații în natură* desemnează prestațiile sau serviciile de sănătate care nu sunt prestații în bani și care sunt acordate în sistemul obligatoriu de securitate socială, conform legislației prevăzute la art. 2.

(2) Ceilalți termeni și expresii utilizate în prezentul acord au semnificația prevăzută de legislația pe care o aplică fiecare parte contractantă.

ARTICOLUL 2

Domeniul material de aplicare

(1) Prezentul acord se aplică legislației următoare:

— pentru România, legislației privind sistemul public de pensii, de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, de asigurări sociale de sănătate și de asigurări pentru șomaj, care reglementează:

- a) indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă;
- b) indemnizația de maternitate;
- c) pensiile;
- d) prestațiile în natură în caz de boală și maternitate;
- e) prestațiile în natură în caz de accidente de muncă și boli profesionale;
- f) indemnizația de șomaj;

— pentru Republica Ungară, legislației care reglementează:

- în cadrul prestațiilor de asigurări sociale:

- a) prestațiile în natură;
- b) prestațiile în bani în caz de boală și maternitate;
- c) pensiile;
- d) prestațiile pentru accidente;
- indemnizația de șomaj,

precum și sursele de acoperire a acestora.

(2) Prezentul acord se aplică întregii legislații care modifică sau completează legislația prevăzută la paragraful (1).

(3) Prezentul acord se aplică și legislației unei părți contractante care instituie noi domenii sau sisteme de securitate socială, cu condiția ca autoritatea competentă a respectivei părți contractante să notifice autoritatea competentă a celeilalte părți contractante, iar aceasta să își exprime în mod expres consimțământul pentru extinderea domeniului material de aplicare al prezentului acord, în termen de 6 luni de la notificare.

(4) Perioadele de asigurare realizate într-un stat terț, care au fost luate în considerare la stabilirea prestației de una dintre părțile contractante conform unui acord bilateral cu statul terț, nu sunt luate în considerare pentru aplicarea prezentului acord.

ARTICOLUL 3

Domeniul personal de aplicare

Prezentul acord se aplică persoanelor care sunt sau au fost supuse legislației unei părți contractante ori legislațiilor ambelor părți contractante, prevăzute la art. 2, precum și persoanelor ale căror drepturi derivă de la persoanele menționate anterior.

ARTICOLUL 4

Egalitatea de tratament

Dacă prezentul acord nu prevede altfel, următoarele persoane au aceleași drepturi și obligații prevăzute de legislația unei părți contractante ca și propriii cetățeni:

- a) cetățenii celeilalte părți contractante;
- b) cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene care și-au exercitat dreptul la libera circulație în scopul angajării;

c) refugiații și apatrizii;

d) urmașii și membrii de familie ai persoanelor prevăzute la lit. a), b) și c), în ceea ce privește drepturile care derivă din calitatea de urmaș sau membru de familie.

ARTICOLUL 5

Exportul prestațiilor

(1) Dacă prezentul acord nu prevede altfel, prestațiile în bani la care o persoană are dreptul conform legislației unei părți contractante nu vor fi reduse, modificate, suspendate, retrase, integral sau parțial, în cazul în care persoana are domiciliul sau reședința pe teritoriul celeilalte părți contractante.

(2) Transferul prestațiilor în bani acordate conform paragrafului (1) pentru cetățenii celeilalte părți contractante se efectuează în aceleași condiții ca și pentru propriii cetățeni și în cazul în care aceste persoane au domiciliul pe teritoriul unui stat terț.

(3) Dispozițiile paragrafului (1) nu se aplică pentru prestațiile care depind de venitul sau de situația materială a beneficiarului prestației.

(4) Paragrafele (1) și (2) nu se aplică prestațiilor acordate în baza unui acord încheiat de una dintre părțile contractante cu un stat terț, care condiționează acordarea prestației de domiciliul beneficiarului pe teritoriul statului care acordă prestația.

ARTICOLUL 6

Suprapunerea prestațiilor

(1) În cazul suprapunerii dreptului la prestații, prestațiilor sau veniturilor, legislația unei părți contractante, care exclude sau limitează dreptul la prestații ori prestațiile, se aplică corespunzător și cazurilor rezultate din aplicarea legislației celeilalte părți contractante.

(2) Drepturile la prestații multiple având caracteristici identice și pe baza aceleiași perioade de asigurare obligatorii nu pot fi dobândite sau menținute pe baza prezentului acord. Această dispoziție nu se aplică prestațiilor acordate în caz de invaliditate, bătrânețe sau deces.

PARTEA a II-a

Dispoziții referitoare la legislația aplicabilă

ARTICOLUL 7

Dispoziții generale

Dacă nu se prevede altfel în prezentul acord, persoana care desfășoară o activitate din care realizează venituri este supusă numai legislației acelei părți contractante pe al cărei teritoriu persoana desfășoară activitatea respectivă. Acest principiu este aplicat și dacă domiciliul angajatului sau sediul central al angajatorului se află pe teritoriul celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 8

Dispoziții speciale

(1) Dacă un angajat al unui angajator cu sediul central pe teritoriul unei părți contractante este detașat pe teritoriul

celeilalte părți contractante, legislația primei părți contractante se aplică pe o perioadă de 24 de luni începând de la data detașării, ca și când angajatul și-ar desfășura activitatea pe teritoriul primei părți contractante. Dacă un lucrător independent este asigurat pe teritoriul unei părți contractante și își desfășoară activitatea pe teritoriul celeilalte părți contractante, această persoană este asigurată conform legislației primei părți contractante pe o perioadă de 24 de luni de la data începerii activității, ca și când lucrătorul independent și-ar desfășura activitatea pe teritoriul primei părți contractante.

(2) Echipajele aeriene, rutiere sau feroviare ale angajatorilor care își desfășoară activitatea în domeniul transporturilor sunt supuse exclusiv legislației părții contractante pe teritoriul căreia se află sediul central al angajatorului, cu excepția cazurilor când domiciliul unui angajat se află pe teritoriul celeilalte părți contractante. În acest caz se aplică legislația celeilalte părți contractante.

(3) Funcționarii publici, angajații publici sau alte persoane asimilate, care sunt trimiși de autoritățile sau instituțiile unei părți contractante pentru a-și desfășura activitatea pe teritoriul celeilalte părți contractante, sunt supuși legislației părții contractante trimitătoare.

(4) Persoana care exercită o activitate salarială pe teritoriul unei părți contractante într-o întreprindere care își are sediul pe teritoriul celeilalte părți contractante și care este traversată de frontiera comună a celor două state este supusă legislației părții contractante pe teritoriul căreia își are sediul central întreprinderea.

(5) Pentru echipajul de la bordul unui vas sub pavilionul unei părți contractante se aplică legislația părții contractante sub pavilionul căreia navighează vasul. Această legislație se aplică în mod similar și celorlalte categorii de personal navigant.

(6) Pentru persoanele care nu sunt prevăzute la paragraful (5), angajate la încărcarea mărfurilor, docheraj și control pe vasul sub pavilionul unei părți contractante pe durata în care vasul se găsește într-un port sau în apele teritoriale ale celeilalte părți contractante, se aplică legislația părții contractante în al cărei port sau ape teritoriale se află vasul.

ARTICOLUL 9

Dispoziții privind misiunile diplomatice și posturile consulare

Pentru membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare, precum și pentru persoanele angajate în serviciul particular exclusiv al acestora, se aplică dispozițiile Convenției de la Viena din 18 aprilie 1961 cu privire la relațiile diplomatice și ale Convenției de la Viena din 24 aprilie 1963 cu privire la relațiile consulare.

ARTICOLUL 10

Excepții de la dispozițiile privind legislația aplicabilă

Autoritățile competente ale celor două părți contractante sau instituțiile și organismele desemnate de acestea pot conveni, la cererea comună a angajatului și angajatorului sau la cererea lucrătorului independent, excepții de la dispozițiile art. 7—9, cu condiția ca legislația uneia dintre părțile contractante să se aplice persoanei respective.

În cazul oricărei modificări a condițiilor și circumstanțelor angajării, acestea vor fi luate în considerare.

PARTEA a III-a

Dispoziții speciale referitoare la diferite categorii de prestații

CAPITOLUL 1

Boală și maternitate

ARTICOLUL 11

Totalizarea perioadelor de asigurare

Pentru dobândirea, menținerea și redobândirea drepturilor la prestații în natură, respectiv în bani, vor fi totalizate perioadele de asigurare realizate conform legislațiilor ambelor părți contractante, dacă aceste perioade nu se suprapun.

ARTICOLUL 12

Prestații în natură

(1) Persoana care are dreptul la prestații în natură de la instituția competentă a unei părți contractante și care are domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante, precum și persoanele ale căror drepturi de asigurare derivă din asigurarea acesteia primesc prestații în natură, pe cheltuiala instituției competente, de la instituția locului de domiciliu, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care aceasta o aplică, ca și când această persoană ar fi asiguratul acesteia.

(2) Persoana care are dreptul la prestații în natură de la instituția competentă a unei părți contractante și care necesită îngrijiri medicale de urgență pe perioada în care are reședința pe teritoriul celeilalte părți contractante, precum și persoanele ale căror drepturi de asigurare derivă din asigurarea acesteia primesc prestații în natură, pe cheltuiala instituției competente, de la instituția locului de reședință, conform legislației pe care aceasta o aplică, dacă această persoană nu a călătorit pe teritoriul celeilalte părți contractante în scopul primirii unui tratament medical. Îngrijirea medicală de urgență este considerată astfel dacă nu poate fi amânată până la întoarcerea la locul de domiciliu.

(3) În cazul paragrafelor (1) și (2), acordarea dispozitivelor medicale de mare valoare și a altor prestații substanțiale în natură depinde de aprobarea prealabilă a instituției competente, cu excepția situației în care acordarea prestației nu poate fi amânată fără a pune în pericol viața sau sănătatea persoanei în cauză ori dacă cheltuielile sunt decontate ulterior prin plata unei sume forfetare în sensul art. 16 paragraful (2).

(4) Dacă, după acordarea îngrijirilor medicale de urgență, persoana asigurată sau persoanele ale căror drepturi derivă din asigurarea acesteia trebuie transportate, numai cu ambulanța, pe teritoriul părții contractante unde se află instituția competentă, transportul sanitar până la graniță se efectuează pe cheltuiala instituției competente de către instituția părții contractante pe teritoriul căreia persoana a primit prestația în natură.

În cazuri excepționale, când transportul bolnavului trebuie efectuat numai cu un mijloc de transport aerian, transportul sanitar se efectuează pe cheltuiala instituției competente de către instituția părții contractante pe teritoriul căreia s-a acordat prestația în natură.

După ieșirea din situația de urgență a persoanei asigurate, instituția competentă își va exprima opțiunea pentru continuarea îngrijirilor medicale sau pentru efectuarea transportului, în funcție de costurile pe care le implică cele două situații și de starea de sănătate a persoanei asigurate.

(5) Persoana care are dreptul la prestații în natură de la instituția competentă ungară și a obținut sau va obține aprobarea acestei instituții pentru a se deplasa în România în scopul primirii de prestații în natură din partea instituției din România, pe cheltuiala instituției competente ungare, beneficiază de prestații în natură, conform legislației pe care o aplică această instituție din România, ca și cum ar fi asiguratul acesteia.

ARTICOLUL 13

Prestațiile în bani

Prestațiile în bani vor fi acordate conform legislației pe care o aplică instituția competentă.

ARTICOLUL 14

Acordarea drepturilor pensionarilor

(1) O persoană care primește pensie în conformitate cu legislațiile ambelor părți contractante are dreptul la prestații în natură pe cheltuiala instituției locului de domiciliu al pensionarului.

(2) O persoană care primește pensie în baza legislației unei părți contractante și care are domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante are dreptul la prestații în natură din partea instituției locului de domiciliu al pensionarului, conform legislației respective, pe cheltuiala instituției competente.

(3) Paragraful (2) se aplică și persoanelor ale căror drepturi la prestații în natură derivă din dreptul de asigurare al pensionarului.

(4) Dispozițiile paragrafelor (1)–(3) nu se aplică atât timp cât persoana este asigurată, ca urmare a angajării sale, pentru prestații în natură la locul său de domiciliu, în conformitate cu legislația părții contractante a locului de domiciliu.

ARTICOLUL 15

Instituția locului de domiciliu și a locului de reședință

Instituțiile care acordă prestațiile prevăzute la art. 12 și 14 sunt desemnate prin Aranjamentul administrativ.

ARTICOLUL 16

Rambursarea cheltuielilor privind prestațiile în natură

(1) Instituția competentă rambursează instituției celeilalte părți contractante cheltuielile efectuate pentru acordarea prestațiilor în natură, cu excepția cheltuielilor administrative.

(2) În scopul simplificării procedurilor de rambursare, organismele de legătură ale părților contractante pot

conveni, pentru toate cazurile sau pentru anumite grupuri de cazuri, plăți în sume forfetare în locul plăților individuale.

CAPITOLUL 2

Accidente de muncă și boli profesionale

ARTICOLUL 17

Stabilirea drepturilor și acordarea prestațiilor

(1) Dacă o persoană asigurată conform legislației unei părți contractante primește prestații în natură ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale pe teritoriul celeilalte părți contractante, aceasta are dreptul la prestații în natură conform art. 12 paragraful (1).

Persoana asigurată poate solicita instituției competente, conform legislației pe care aceasta o aplică, rambursarea cheltuielilor, pe baza documentelor justificative și a altor cheltuieli care nu sunt restituite din altă parte, pentru prestațiile în natură obținute ca urmare a faptului că acordarea prestației nu a avut loc pe teritoriul părții contractante unde este asigurată sau era asigurată la momentul producerii accidentului de muncă ori al contractării bolii profesionale care a determinat acordarea prestației în natură.

(2) Dacă legislația unei părți contractante prevede că accidentele de muncă sau bolile profesionale anterioare sunt luate în considerare pentru stabilirea gradului de pierdere a capacității de muncă decurgând dintr-un accident de muncă sau dintr-o boală profesională ori pentru stabilirea dreptului la prestații, atunci sunt luate, de asemenea, în considerare accidentele de muncă sau bolile profesionale luate în considerare în condițiile legislației celeilalte părți contractante.

(3) Instituția competentă stabilește cuantumul prestației în bani conform legislației pe care o aplică și conform gradului de pierdere a capacității de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale.

(4) Dacă un accident a avut loc în timpul deplasării la locul de muncă pe teritoriul celeilalte părți contractante, acesta va fi considerat ca și când a avut loc pe teritoriul acelei părți contractante unde persoana era asigurată la momentul producerii accidentului.

ARTICOLUL 18

Luarea în considerare a ocupațiilor periculoase pentru sănătate

(1) Dacă în cazul contractării unei boli profesionale instituțiile ambelor părți contractante ar trebui să plătească prestații în bani conform legislațiilor pe care le aplică, atunci acestea sunt plătite exclusiv de instituția competentă a părții contractante pe teritoriul căreia s-a desfășurat ultima dată activitatea susceptibilă a fi cauza bolii.

(2) În cazul deteriorării stării de sănătate, dispozițiile paragrafului (1) sunt aplicate și pentru stabilirea prestației datorate unor deteriorări repetate ale stării de sănătate. Dacă această deteriorare apare ca urmare a desfășurării unei activități ulterioare periculoase pentru sănătate, dreptul la prestație rezultând din deteriorarea stării de sănătate se stabilește în baza legislației acelei părți contractante pe teritoriul căreia se desfășura respectiva activitate

cauzatoare a deteriorării stării de sănătate. Instituția competentă a primei părți contractante trebuie să plătească prestațiile pentru boli profesionale apărute anterior, iar instituția competentă a ultimei părți contractante plătește prestația suplimentară care este determinată ca diferență între totalul prestațiilor datorate, luând în considerare agravarea bolii deja existente, și totalul prestațiilor datorate anterior deteriorării stării de sănătate.

ARTICOLUL 19

Rambursarea cheltuielilor

Instituția competentă rambursează instituției competente a celeilalte părți contractante cheltuielile efectuate pentru acordarea prestațiilor în natură, cu excepția cheltuielilor administrative.

CAPITOLUL 3

Asigurarea pensiei

ARTICOLUL 20

Totalizarea perioadelor de asigurare

(1) Dacă legislația unei părți contractante condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații de realizarea unei perioade de asigurare, dacă cerințele pentru obținerea dreptului la prestație nu sunt îndeplinite conform legislației unei părți contractante, instituția competentă a acestei părți contractante ia în considerare perioadele de asigurare realizate conform legislației celeilalte părți contractante, în măsura în care acestea nu se suprapun, ca și cum ar fi perioade realizate în conformitate cu legislația pe care o aplică.

(2) Dacă legislația unei părți contractante condiționează acordarea anumitor prestații de perioade de asigurare realizate într-o profesie supusă unui regim special sau dreptul la prestații este condiționat de realizarea perioadelor de asigurare într-o profesie ori ocupație determinată, perioadele realizate în conformitate cu legislația celeilalte părți contractante nu sunt luate în considerare pentru acordarea acestor prestații decât dacă au fost realizate în baza unui regim corespondent sau, în lipsa acestuia, într-o profesie ori ocupație similară. Dacă totalizarea perioadelor de asigurare nu dă naștere dreptului la prestații sub un regim specific, aceste perioade sunt totalizate conform unui regim general de asigurare.

(3) Măsura în care perioadele de asigurare sunt luate în considerare este stabilită conform legislației părții contractante pe teritoriul căreia au fost realizate aceste perioade de asigurare.

(4) În cazul existenței dreptului la prestații conform legislației unei părți contractante, fără aplicarea paragrafelor (1) și (2), prestația este stabilită de către instituția competentă a acestei părți contractante exclusiv conform legislației pe care aceasta o aplică, pe baza perioadelor de asigurare luate în considerare.

ARTICOLUL 21

Stabilirea prestațiilor parțiale ungare

Dacă o persoană este îndreptățită la pensie, stabilită conform legislației ungare, numai prin totalizarea perioadelor de asigurare, instituția competentă ungară calculează cuantumul pensiei pe care ar trebui să o plătească în cazul în care toate perioadele de asigurare ar trebui luate în considerare conform legislației ambelor părți contractante. Instituția competentă plătește acea parte a pensiei astfel calculate care corespunde raportului dintre perioada de asigurare realizată conform legislației ungare și perioadele de asigurare realizate conform legislațiilor ambelor părți contractante.

ARTICOLUL 22

Stabilirea prestațiilor parțiale române

Dacă, potrivit legislației române, dreptul la prestație se acordă numai prin aplicarea dispozițiilor art. 20 paragraful (1), instituția competentă stabilește cuantumul efectiv al prestației proporțional cu perioada realizată potrivit legislației române.

ARTICOLUL 23

Modalitatea de calcul a prestațiilor

Dacă, în conformitate cu legislația unei părți contractante, prestațiile sunt calculate pe baza venitului sau pe baza contribuției plătite, instituția competentă a acestei părți contractante ia în considerare în exclusivitate venitul sau contribuția plătită conform legislației pe care o aplică.

ARTICOLUL 24

Perioadele de asigurare mai mici de un an

(1) Fără a lua în considerare dispozițiile art. 20, dacă durata totală a perioadei de asigurare realizată conform legislației unei părți contractante este mai mică de un an și dacă, ținând cont numai de această durată, niciun drept nu este câștigat în baza acestei legislații, instituția acestei părți contractante nu este obligată să acorde prestații pentru durata menționată.

(2) Perioadele de asigurare menționate la paragraful (1) sunt luate în considerare de instituția celeilalte părți contractante, ca și când ar fi realizate conform legislației pe care o aplică.

CAPITOLUL 4

Șomaj

ARTICOLUL 25

Indemnizația de șomaj

(1) În cazul în care legislația unei părți contractante condiționează dreptul la indemnizație de șomaj sau durata de acordare a acesteia de realizarea unor perioade de asigurare, instituția competentă a acestei părți contractante ia în considerare, dacă este necesar și dacă sunt recunoscute de legislația primei părți contractante, perioadele de asigurare realizate în baza legislației celeilalte părți contractante, în măsura în care aceste

perioade nu se suprapun, ca și cum ar fi perioade realizate în baza legislației primei părți contractante.

(2) Dacă legislațiile părților contractante nu prevăd altfel, cetățenii unei părți contractante au dreptul la indemnizația de șomaj conform legislației părții contractante ai cărei cetățeni sunt, chiar dacă au realizat perioade de asigurare conform legislației celeilalte părți contractante.

(3) Pentru stabilirea dreptului la indemnizație de șomaj în România se aplică dispozițiile paragrafului (1) privind totalizarea perioadelor de asigurare, fiind însă necesară realizarea perioadei de asigurare conform legislației române, din care cel puțin 6 luni din ultimele 12 luni premergătoare solicitării prestației să fie realizate în România.

(4) La stabilirea cuantumului indemnizației de șomaj conform legislației ungare, în locul veniturilor realizate în timpul perioadei de asigurare conform legislației celeilalte părți contractante este luată în considerare remunerația medie valabilă într-o funcție identică sau similară din Republica Ungară.

(5) Durata de acordare a indemnizației de șomaj, stabilită conform legislației unei părți contractante, se micșorează cu perioada în care șomerul a beneficiat de indemnizație de șomaj conform legislației celeilalte părți contractante, în ultimele 12 luni premergătoare zilei în care a depus cererea pentru indemnizația de șomaj.

PARTEA a IV-a

Dispoziții diverse

CAPITOLUL 1

Asistența administrativă

ARTICOLUL 26

Asistența administrativă și examinările medicale

(1) Pentru aplicarea prezentului acord, autoritățile și instituțiile părților contractante se vor sprijini și vor acționa ca și când ar aplica propria legislație. Asistența administrativă reciprocă furnizată de autoritățile și de instituțiile respective este gratuită.

(2) Dispozițiile paragrafului (1) sunt aplicate corespunzător și examinărilor medicale. Costul examinărilor, cheltuielile de călătorie, pierderea venitului și cheltuielile legate de trimiterea la un medic pentru observații și alte cheltuieli bănești, cu excepția celor poștale, sunt rambursate de instituția care a solicitat efectuarea acestor activități, dacă permit legislațiile ambelor părți contractante. Dacă examinările medicale sunt în interesul aplicării legislațiilor ambelor părți contractante și pentru a fi utilizate de ambele instituții competente, aceste costuri nu sunt rambursate.

(3) Autoritățile competente ale părților contractante își transmit reciproc toate informațiile referitoare la măsurile luate pentru aplicarea prezentului acord, orice modificări ale legislației, în măsura în care acestea afectează aplicarea prezentului acord, precum și dificultățile practice apărute în aplicarea acestuia.

ARTICOLUL 27

Deciziile cu titlu executoriu și recunoașterea documentelor

(1) Hotărârile instanțelor judecătorești ale unei părți contractante referitoare la domeniul prezentului acord și documentele care constituie titluri executorii ale instituțiilor sau autorităților cu privire la contribuțiile de asigurări sociale ori alte solicitări similare sunt recunoscute de instanțele judecătorești, autoritățile și instituțiile celeilalte părți contractante.

(2) Recunoașterea hotărârilor instanțelor judecătorești sau a documentelor nu poate fi refuzată decât dacă este contrară normelor juridice sau ordinii publice a părții contractante în care hotărârea sau documentul se solicită a fi recunoscut.

(3) Hotărârile sau documentele care constituie titluri executorii recunoscute, menționate la paragraful (1), vor fi puse în aplicare pe teritoriul celeilalte părți contractante. Procedura de executare va fi efectuată prin aplicarea legislației părții contractante pe teritoriul căreia hotărârea sau documentul respectiv este executat.

(4) Creanțele instituțiilor unei părți contractante referitoare la neplata contribuțiilor vor fi tratate pe teritoriul celeilalte părți contractante în cadrul procedurilor de executare, faliment, lichidare, reglementare finală sau tranzacție juridică, în același mod ca și creanțele similare de pe teritoriul acestei părți contractante.

ARTICOLUL 28

Dreptul instituției debitoare față de terțe părți

(1) Dacă o persoană, conform legislației unei părți contractante, a primit o prestație pentru un prejudiciu cauzat de un eveniment survenit pe teritoriul celeilalte părți contractante, instituția debitoare a primei părți contractante are un drept direct față de terța parte și cealaltă parte contractantă va recunoaște acest drept.

(2) Dacă ambele instituții ale părților contractante, ca urmare a acordării prestațiilor cu caracter asemănător, au dreptul să fie despăgubite în mod similar pentru prejudiciul cauzat de același eveniment, atunci instituția unei părți contractante, la cererea instituției celeilalte părți contractante, va da curs, de asemenea, solicitării de despăgubire a acestei părți contractante. Terța parte poate să despăgubească ambele instituții printr-o plată către oricare dintre acestea, stingându-și astfel orice obligație de plată. Instituțiile își vor rambursa în mod proporțional contravaloarea prestațiilor acordate.

ARTICOLUL 29

Scutiri de taxe și de autentificare

(1) Orice scutire totală sau parțială de taxe, prevăzută de legislația unei părți contractante pentru documentele necesare aplicării acestei legislații, se extinde asupra oricăror documente necesare autorităților și instituțiilor celeilalte părți contractante.

(2) Documentele transmise de către autoritățile și instituțiile unei părți contractante autorităților și instituțiilor celeilalte părți contractante, spre utilizare, nu trebuie legalizate notarial sau supuse altor formalități similare.

ARTICOLUL 30

Utilizarea limbilor oficiale

(1) În aplicarea prezentului acord, autoritățile, instituțiile și organismele părților contractante pot comunica direct în limbile lor oficiale.

(2) Autoritățile, instituțiile și organismele părților contractante nu pot respinge documentele transmise pe motiv că sunt redactate în limba oficială a celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 31

Introducerea unei cereri

(1) Dacă o cerere de prestații, conform legislației unei părți contractante, este transmisă unei instituții a celeilalte părți contractante, îndreptățită să accepte o cerere de acordare a prestației corespunzătoare, această cerere este considerată ca și când ar fi fost transmisă instituției competente. Aceste dispoziții sunt aplicate, de asemenea, celorlalte cereri, declarații și recursuri.

(2) Autoritățile, instituțiile și organismele unei părți contractante cărora le-au fost transmise documentele prevăzute la paragraful (1) le vor transmite fără întârziere autorităților și instituțiilor competente sau organismelor celeilalte părți contractante.

(3) Orice cerere pentru acordarea unei prestații conform legislației unei părți contractante este considerată, de asemenea, ca o cerere de acordare a prestației în conformitate cu legislația celeilalte părți contractante. Această dispoziție nu va fi aplicată dacă solicitantul cere în mod expres ca determinarea dreptului la prestația în bani, stabilită conform legislației celeilalte părți contractante, să fie amânată.

ARTICOLUL 32

Protecția datelor

(1) Dacă pe baza prezentului acord sunt comunicate date personale, atunci autoritățile, instituțiile și organismele unei părți contractante procedează în conformitate cu normele juridice interne, care iau în considerare Convenția de la Strasbourg din 28 ianuarie 1981 privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea automată a datelor personale.

(2) În privința secretelor de întreprindere și de afaceri vor fi aplicate, de asemenea, normele juridice interne.

CAPITOLUL 2

Aplicarea și interpretarea acordului

ARTICOLUL 33

Aranjamentele administrative și organismele de legătură

(1) Guvernele sau autoritățile competente ale părților contractante pot încheia aranjamente administrative pentru aplicarea prezentului acord.

(2) Pentru aplicarea prezentului acord, organismele de legătură ale părților contractante sunt desemnate prin aranjament administrativ.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor paragrafului (1), organismele de legătură și instituțiile competente, cu implicarea autorităților competente, au dreptul să stabilească măsurile necesare pentru aplicarea prezentului acord, inclusiv procedurile de rambursare și de plată a prestațiilor în bani.

ARTICOLUL 34

Monedele de plată

(1) Plata prestațiilor în conformitate cu prezentul acord poate fi efectuată în moneda părții contractante a cărei instituție competentă acordă prestațiile.

(2) Plățile în cealaltă parte contractantă, care rezultă din aplicarea prezentului acord, se vor efectua în euro.

ARTICOLUL 35

Recuperarea plăților necuvenite

Dacă instituția competentă a unei părți contractante a acordat o prestație în bani necuvenită sau aceasta a fost plătită eronat, totalul sumei plătite poate fi dedus din prestația acordată conform legislației celeilalte părți contractante, în favoarea instituției competente respective.

ARTICOLUL 36

Soluționarea diferendelor

(1) Orice diferend care poate să apară în legătură cu interpretarea sau cu aplicarea prezentului acord va fi soluționat prin consultări între autoritățile competente ale părților contractante.

(2) În cazul în care diferendele nu pot fi soluționate în conformitate cu dispozițiile paragrafului (1), acestea vor fi soluționate, pe cale diplomatică, de către părțile contractante.

PARTEA a V-a

Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 37

Drepturile la prestații pe baza prezentului acord

(1) Prezentul acord nu dă naștere la niciun drept pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare.

(2) Toate perioadele de asigurare realizate conform legislațiilor părților contractante înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord sunt luate în considerare pentru stabilirea drepturilor obținute conform dispozițiilor prezentului acord.

(3) Prestațiile stabilite înaintea intrării în vigoare a prezentului acord nu se recalculază și, după intrarea în vigoare a prezentului acord, instituția competentă plătește în continuare prestația stabilită atât timp cât persoana în cauză nu își schimbă domiciliul într-un alt stat. În cazul în care persoana își schimbă domiciliul într-un alt stat, prestațiile menționate vor fi recalulate potrivit dispozițiilor prezentului acord.

ARTICOLUL 38

Intrarea în vigoare

(1) Prezentul acord va fi supus ratificării și părțile contractante își vor notifica reciproc în scris, pe cale diplomatică, îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

(2) Prezentul acord va intra în vigoare în prima zi a celei de-a treia luni care urmează lunii în care s-a primit ultima notificare.

(3) La data intrării în vigoare a prezentului acord, Convenția dintre Guvernul Republicii Populare Române și Guvernul Republicii Populare Ungare privind colaborarea în domeniul prevederilor sociale, semnată la Budapesta la 7 septembrie 1961, își încetează valabilitatea.

ARTICOLUL 39

Durata acordului

(1) Părțile contractante încheie prezentul acord pe o perioadă nedeterminată. Oricare dintre părțile contractante

Pentru România,
Gheorghe Barbu

poate să denunțe prezentul acord în scris, pe cale diplomatică, cu cel puțin 3 luni înainte de sfârșitul oricărui an calendaristic. În acest caz, prezentul acord își încetează valabilitatea în ultima zi a anului calendaristic respectiv.

(2) În cazul denunțării prezentului acord, toate drepturile la prestațiile acordate în conformitate cu dispozițiile sale sunt menținute.

(3) Drepturile cuvenite în baza perioadelor de asigurare realizate pe durata valabilității prezentului acord se stabilesc în conformitate cu dispozițiile acestuia.

Drept care subsemnații, împuterniciți în acest scop, au semnat prezentul acord.

Semnat la București la 20 octombrie 2005, în două exemplare originale, în limbile română și maghiară, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Republica Ungară,
Gabor Csizmar

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre România și Republica Ungară în domeniul securității
sociale, semnat la București la 20 octombrie 2005**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre România și Republica Ungară în domeniul securității sociale, semnat la București la 20 octombrie 2005, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 iulie 2006.
Nr. 922.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 117792